

[Skov Thulesen.]

over den kirkelige ligning, ligger der jo ikke deri en underkendelse af det principielt rigtige i, at der fortsat eksisterer en forpligtelse for staten til at yde støtte også til kirkebyggeriet, ligesom der må lægges vægt på, at der også fortsat til en række formål er brug for privat indsamlede midler. Tværtimod har udvalgets medlemmer understreget betydningen af at fastholde disse to principielle, afgørende forudsætninger også for fremtidigt kirkebyggeri.

Udvalget har måttet erkende — således som kirkeministeren også redegør for det — at de rent faktiske forhold ikke mere svarer til det, der var forudsætningen for lovændringen i 1956, nemlig at statstilskuddet i almindelighed andrager 50 pct. af en kirkes opførelsessum. Med hensyn til de 14 kirker, som siden 1956 er opført inden for det københavnske område, har statstilskuddet kun kunnet andrage ca. 17 pct. af opførelsessummen. Lån har andraget 33 pct., og ad privat vej har man måttet skaffe ca. 50 pct. Når man tænker på, at kirkebyggeri ofte sker netop i de nye byområder, hvor kirken faktisk bør stå klar, samtidig med at byområdet befolkes, er det urealistisk at regne med, at 50 pct. af udgiften kan dækkes ad privat vej. Derimod vil en finansiering over lån og den kirkelige ligning ikke være nogen alvorlig belastning i disse store bysamfund, og vi har da også allerede gennemført en speciel lov for kirkebyggeriet i Gladsaxe på dette grundlag.

Venstre er tilfreds med, at loven nu udformes således, at der ikke skal særlovgives i disse tilfælde. Vi er tilfreds med, at den resolution, som blev vedtaget på Menighedsrådsforeningens årsmøde i 1964, nu bliver fulgt op af lovgivningen, således at de udgifter, som ikke kan dækkes af statstilskud, kommunale tilskud og privat indsamlede midler, nu kan dækkes ind enten ved henlæggelser over den kirkelige ligning eller ved optagelse af lån, der forrentes og afdrages over den kirkelige ligning.

Det fremgår af betænkningen, at der i dag af aktuelle kirkeopgaver må regnes med ca. 28 inden for det storkøbenhavnske område, og man skønner, at der er tale om lignende antal i det øvrige land. Når en kirkes byggepris sædvanligvis overstiger 1 mill. kr., vil det med en årlig byggekvota på kun 4 mill.

kr. vare i hvert fald over 15 år, inden vi får bygget de kirker, der allerede er behov for i dag, og vi må derfor sige, at sagen ikke er løst blot med at klare finansieringsproblemet, således som det sker i den lovændring, der her bliver foreslået. Der må skabes forudsætninger for, at også byggekvotaen kan øges. Særlig presserende er problemet jo i de hastigt voksende nye bysamfund. Her kan en udskydelse af kirkebyggeriet betyde en afgørende svækkelse af folkekirkens stilling, og det må derfor være afgørende, at også problemet omkring byggekvotaen bliver taget op til en velvillig overvejelse.

Jeg kan med disse ord tilsige venstres velvillige støtte til det foreliggende lovforslag.

Edv. Jensen: Det er med stor tilfredshed, også jeg har læst dette lovforslag og bemærkningerne til det. Det bør være en selvfølge, at kirkebyggeriet følger befolkningstilvæksten og byudviklingen. I mange år har kirkebyggeriet ikke kunnet følge med udviklingen, og i de senere år har situationen været ganske uholdbar, idet kirkebyggeriet er i færd med helt at gå i stå.

At der i befolkningen stadig er stor interesse for at bygge kirker, derom vidner for det første de mange kirkeprojekter, som man arbejder med både i hovedstadsområdet og ud over landet, og for det andet de store beløb, der i tidens løb er indsamlet til formålet. Netop hvor det gjaldt kirkebyggeri, har befolkningen lagt en enorm offervilje for dagen. Allerede længe har de beløb, som kirkeministeriet har haft til rådighed til ombygning og nybygning af kirker, dog været for små, og i dag må de vist siges at være ganske utilstrækkelige.

Jeg kan helt gå ind for de vilkår, der her foreslås for bygning af kirker. Det er efter min opfattelse af stor betydning, at det nu tillades menighedsrådene at optage lån til dækning af den del af udgifterne, der ikke dækkes af staten og kommunen eller ved indsamlede midler, og at disse lån kan forrentes og afdrages over den kirkelige ligning. Ligeledes mener jeg, at det er betydningsfuldt, at der kan henlægges ligningsmidler til investeringsopgaver, og at der ved afholdelse af udgifter ved opførelsen af en ny kirke bliver mulighed for ved ministeriets tilladelse at få udbetalt beløb